

Дърнавна Бубарска Оп. Станция
Враца.

1535/1984
Отглеждането на бубитъ
отъ есенната реколта

За отхранването на буби за есенна реколта нуждно е да разполагаме съ бразилско бубено семе или пъкъ съ мѣстно такова, специално приготвено за целта чрезъ третиране съ солнца киселина и после изкуствено зимувало при низка температура ($4 - 5^{\circ}\text{C}$.). Независимо отъ случая съ какво семе разполагаме отглеждането на бубитъ презъ есента се извѣршва, по сѫщите правила по които се извѣршва отглеждането на бубитъ презъ пролѣтъта. Обаче, все пакъ, есенното бубохранене представлява нѣкои особености, на които искаме да обѣрнемъ вниманието на онѣзи бубохранители, които тази година ще иматъ случай да се занимаятъ съ това бубохранене.

Бубено семе.

Семето което се раздава тази година за есенно бубохранене е бразилско отъ желта кръстосана раса, добито въ Бразилия, но прекарало само лѣтния си периодъ тамъ. Зимниятъ периодъ семето е прекарало въ зимовника на Бубарската опитна станция въ пещерата „Леденика“ край Враца. Досегашнитъ опити на Бубарската опитна станция у насъ и въ Италия сѫ показали, че отъ това семе могатъ да се получатъ добри пашкули презъ есента.

Лупене на семето.

Бразилското бубено семе започва да се лупи отъ 8 — 10 дни следъ изваждането му отъ зимовника. Като се има предвидъ обстоятелството, че станцията изважда семето 2 — 3 дни преди изпращането, времето презъ което то ще пѫтува, то на 5 — 6 день следъ получаването на семето отъ бубохранителя семето е въ състояние да се лупи. Ето защо щомъ се получи семето, кутията се разтваря изсипва въ една книжна теспийка и се поставя на лупене. Лупенето на семето се извѣршва въ стая при естествената температура на момента, въ който то е било поставено на лупене ($25 - 27^{\circ}\text{C}$ августъ). Излизането на бубичкитъ продължава отъ 8 — 10 дни. Въ края на 8-ия день или 10 ия не остава не излупена нито една бубичка. Така, че лупенето на бразилското бубено семе за есенното бубохранене въ сравнение на това съ пролѣтното продължава 4 — 5 дни повече. Това нека се запомни отъ бубохранителите, за да се избѣгнатъ случаите при които е възможно къмъ 4 — 5 день да се прекрати вдигането на бубичкитъ и изхвѣрлятъ много добри неизлупени семена.

Вдигане на бубичките.

Продължителното вдигане на бубичките (8 – 10 дни) създава големи неудобства при изравняването на бубичките. Това неудобство може да се избегне по следующия начинъ:

- 1) Като излупенитъ бубички отъ десетътъ дни се слѣять въ 4–5 вдигания и 2) Като за лупене се постави едно по-големо количество бубено семе и излупващитъ се всѣки денъ бубички се раздаватъ на бубохранителитъ по тѣхното тегло. Съобразно мѣстнитъ условия ще се приложи единия или другия методъ.

Сливането и вдигането ще стане по следующия начинъ: Върху появилитъ се презъ първия денъ бубички се поставяте нежни листица и се отдѣлятъ покачилитъ се бубички по тѣхъ въ отдѣлна тепсийка, като бубичките по такъвъ начинъ получаватъ храна само единъ путь. Появилитъ се бубички презъ втория денъ се вдигатъ презъ сѫщия денъ, като до вечерта получаватъ само веднажъ храна. Привечеръ, когато лупенето престане вече, бубичките отъ първия и втория денъ се сливатъ въ едно и се нахранватъ общо съ съвсемъ неженъ и ситно нарезанъ листъ. Така събрани бубичките сѫ напълно еднакви, защото сѫ получили еднакво число пугти бубички на 3 и 4 денъ, на 5 и 6, на 7 и 8, на 9 и 19 денъ, ако има такива. Така, че вдиганията отъ 10 се намаляватъ на 5.

Гринни къмъ излупенитъ бубички.

Следъ привършването на лупенето нужно е бубичките да бѫдатъ поставени въ съответна подходяща обстановка по отношение температурата и провѣтряването. Високите температури (27° – 30°) и слабото провѣтряване сѫ причина за появата на болѣствите грасерия и флашерия. А презъ месецъ септемврий не сѫ изключени случаите на висока температура. Ето защо на бубичките трѣба да се избере стая, която остава хладна и при най-високите лѣтни горещини. На бубите трѣба да се осигури пълно провѣтряване, както презъ деня, тѣй и презъ нощта, а това ще се постигне като прозорците и вратите никога не се оставятъ напълно затворени. Едно отъ най-важнитъ условия за успѣха на това бубохранене, обаче е листа – храна, който трѣба да се дава на бубите. Касае се отъ една страна да се осигури подходящъ листъ за съответните възрастни на бубите, а отъ друга обезлиствяването на черничките да стане по такъвъ начинъ, че да имъ се нанесе най-малка вреда.

За да можемъ да осигуримъ едно нормално развитие на малките бубички отъ есенната реколта нужно е да имаме на разположение непременно младъ и неженъ листъ презъ първите 3 възрастни на бубата. Тѣй като за 1 унция бубено семе необходимия листъ за първите 3 възрастни не е повече отъ

около 90 кгр, то това количество не е трудно да бѫде на-
мѣreno. Препоръчватъ нѣколко начина за добиване на младъ
черничевъ листъ.

При днешното състояние на нашето черничарство неженъ листъ за бубичките отъ есенната реколта ще търсимъ: отъ високостебленитъ черници, отъ черничевитъ ливади и живи плетове, тамъ кѫдето има такива.

Бране на листа отъ високостебленитъ черници.

За първите две възрастни – листъ за тези две възрастни ще се бере отъ върховете на страничните издѣнки, които могатъ да се бератъ изцѣло чакъ до самия връхъ, или пъкъ отъ върховете на правилно поставените клонки, като се внимава, да не се оголва изцѣло клонката до върха, а се оставя 8 – 10 листа на върха за асимилационните функции. Останалите листа, обаче, не се обиратъ до основанието на клонката, а до тамъ до кѫдето листа е мекъ и неженъ. По такъвъ начинъ имаме само едно частично обиране на клонката. По сѫщия начинъ ще се постигнатъ и съ черничевитъ ливади. Черничките резани на пролѣтъ и въ богатите почви трѣбва да се предпочитатъ защото иматъ по неженъ листъ.

За трета възраст – е нужно около 60 кгр. листъ за унция, който сѫщо така трѣбва да е достатъчно неженъ. Този листъ ще се вземе отъ всички останали неизползвани презъ първите възрастни издѣнки или отъ останалите не брани върхове отъ правилно поставените клонки. Брането на листа трѣбва да става отъ ржка и внимателно за да не се повреждатъ пъпките. Като се има предъ видъ, че горния листъ общо взето не съставя повече $1/10$ отъ цѣлото производство на черницата, бубохранителя трѣбва да си направи добре смѣтката и съобразно отгледваното семе да си ангажира и нужното количество черничеви дървета.

За четвърта възраст – е необходимо около 180 кгр. листъ за унция. Нуждния листъ за тази възраст ще се вземе пъкъ отъ останалите издѣнки и отъ правилно поставените клонки. Тѣй като тази възраст съвпада съ последните дни на м. септемврий, то листа макаръ и отъ вторите покарали пъпки или клонки е вече доста твърдъ. Ето защо ще се подбира като се вземе по-нежния между него. Въ случаия нашата практика е доказала, че листа при основанието на клонката е много твърдъ и съвсемъ не подходящъ за храна на бубите, той трѣбва дасе исставя.

За петата възраст – е нуженъ около 930 – 950 кгр. листъ за една унция бубено семе. Тази възраст обикновено съвпада съ момента, когато вегетацията на черницата спира постепенно, когато клонката е почти напълно вдървена, пъп-

китѣ по нея сѫ напълно оформени, развитието и сокодвижението е намалено до минимумъ и листа е готовъ самъ да пада. Въ този случай листа ще се бере изцѣло отъ клонките, като все пакъ на върха на клонката се оставятъ по 4—5 за всѣки евентуалност. Съвсемъ твърдитѣ и богати на дървесина листа ще се изхвърлятъ. Трѣбва да се забележи, че въ зависимост отъ почвата и буйността на черницата и листа е по-твърдъ или по-лекъ. Ето защо добре е да се подбиратъ черници засадени въ богати почви.

Хранене на бубитѣ.

Презъ първите три възрасти на бубитѣ трѣбва да се дава само резанъ листъ и да имъ се слага по често за да иматъ винаги пресенъ листъ, защото презъ този сезонъ листа бѣрзо съхне и не се яде отъ бубата. Презъ четвъртата и пета възрастъ бубитѣ ще се хранятъ съ цели листа. Всичко останало по отхранването на бубитѣ си остава сѫщо, както при пролѣтното бубохранене.

Покачване на храста и завиване.

Ако бубитѣ се хранятъ редовно, започватъ да виятъ на 7—8 день отъ петата възрастъ или на 31—32 день отъ излупване на бубеното семе. Виенето на бубитѣ продължава три дни. Полученитѣ пашкули въ сравнение съ пролѣтнитѣ сѫ по дребни, но рандемана имъ не отстѫпва на тѣзи на пролѣтния. Добива отъ унция се движи отъ 30—60 кгр. въ зависимост отъ излупването и правилното отглеждане. Въ Япония пашкулитѣ отъ есенното бубохранение се търсятъ заради фиността на нишката имъ.

Т. Душевъ.

